

Det har faktisk begge steder bidraget til, at der er blevet meget større opmærksomhed om den lokale billedkunst, end der tidligere har været. Så jeg er fuld af fortrøstning, når det drejer sig om at sætte et forsøg i gang med lokale billedkunstråd. Jeg tror rent faktisk, at det vil bidrage til, at både det private erhvervsliv og også offentlige bygherrer bliver mere opmærksomme på, hvordan man kan inddrage billedkunsten, og jeg tror også, at det vil give anledning til en diskussion om kvalitet, om den kunstneriske kvalitet, som er nok så vigtig.

Hr. Frank Aaen havde mange betænkeligheder omkring regeringens og også andre partiers forslag om at bruge skattelovgivning i forbindelse med afskrivning af kunst. Jeg må på regeringens vegne sige, at vi har haft mange betænkeligheder ved overhovedet at gå ind i skattespørgsmålet.

Når vi alligevel vover en tand, så hænger det sammen med, at i det forslag, der bliver lagt op til her, er der styr på det i den forstand, at det ligner det, vi i forvejen gør inden for det offentlige, hvor vi har nogle afprøvede procedurer. Vi ved bl.a., kan jeg sige til hr. Frank Aaen, med sikkerhed, hvad det er for beløb, vi taler om, i og med det kun er 1,2 pct. af den samlede byggesum, der kan anvendes.

Samtidig vil der komme til at ligge en liste over den billedkunst og det kunsthåndværk, der er indkøbt, så man også efter 10 år kan gå tilbage og konstatere: Er disse værker der så stadig væk?

Hertil kommer, at vores forslag adskiller sig meget fra det forslag, som Billedkunstudvalget er kommet med i den forstand, at man her tænker arkitekturen og kunst sammen. Man kan også sige det på den måde, at en bygning er et samlet værk, og her bidrager arkitekturen, her bidrager billedkunsten, her bidrager kunsthåndværket med hver deres perspektiver.

Fru Ester Larsen var inde på, om jeg nu følte tryk ved at overlade ansvaret for det her spørgsmål til skatteministeren, og jeg kan forsikre fru Ester Larsen om, at det føler jeg stor tryk ved. Jeg mener nemlig, at når vi snakker om at bruge skattelovgivningen i forhold til kulturpolitikken, skal man fare med lempe. Så skal man virkelig tænke sig grundigt om, så der ikke opstår nye smuthuller og nye finurligheder, som betyder, at vi skal ind og rette op på et andet tidspunkt.

Hr. Brian Mikkelsen mere end antydede, at regeringen slet ikke var ambitiøs nok, når det

gjaldt billedkunstområdet. Jeg synes, at regeringen – og heldigvis et flertal i Folketinget – er meget ambitiøse, når vi taler om billedkunsten. Prøv at tænke på, at når vi snakker om erhvervsmæssigt nybyggeri eller ombygning, så taler vi om et beløb på 37 mia. kr. 1,2 pct. af 37 mia. kr. er en anselig sum penge.

Nu er det ikke sådan, at jeg forestiller mig, at alle private bygherrer lige med ét vil gå ind og investere i billedkunst eller kunsthåndværk, men det er en god begyndelse. Det er en god begyndelse til at engagere det private erhvervsliv meget mere i billedkunstområdet, end man tidligere har været.

Tak til hr. Søren Søndergaard for den solide støtte til billedkunstområdet. Jeg er sikker på, at vi i de kommende år vil høre meget om de gode forslag, som hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten har på billedkunstområdet. Så vi kommer ikke til at sove i timen på noget tidspunkt.

Så endelig til hr. Peter Duetoft og til fru Tove Videbæk. Jeg er meget enig i, at det er vigtigt at tænke på, hvad det er for nogle billeder, vi skal have på nethinden. Vi skal sørge for, at det ikke er markedskræfterne alene, der har retten til at definere, hvad det er for nogle kollektive billeder, der skal være i det her samfund. Derfor er det fuldstændig afgørende at have offentlig støtte til billedkunsten. Det er i det hele taget fantastisk vigtigt, at politikerne er med til at sikre kunsten, herunder billedkunsten, en frizone midt i markedskræfterne, midt i ræset.

Frank Aaen (EL):

Nu skal jeg lade være med læse op af, hvad man regner med, at det kommer til at koste. Ministeren har vist glemt et papir på talerstolen. Jeg vil gerne have en kopi bagefter.

Det, der bringer mig herop, er, at jeg anerkender, at regeringen i forhold til nogle af de forslag, der har verseret på skatteområdet, har begrænset skaden med det, der ligger her. Jeg syntes nærmest, jeg hørte kulturministeren udtrykke det sådan, at det ikke var med glæde, man overhovedet var gået med til det, og derfor kunne det naturlige spørgsmål være: Når man er gået ind for det her, er det så ikke udelukkende, fordi man frygtede, at der uden om regeringen kunne skabes et flertal for noget, der var endnu værre? I den forbindelse kan jeg jo ikke lade være med at sige, at uden om regeringen altså er SF plus højresiden i Folketingsalen.